

Medlem endnu staar paa denne Plan, og at det ikke er gaaet dermed som med saa mange Ting i den sidste Menneskealder, der ere svundne bort som Dug for Solen, men at det er noget, der staar fast, og at det ærede Medlem er rede til at slaa et Slag derfor og i sine Hærsforslag vil holde sig dertil. Jeg kan som sagt fuldt ud slutte mig dertil, og medens jeg er ved dette, kan jeg ikke undlade at gøre nogle saa Bemærkninger dels til den højtærede Krigsminister dels til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgtreds (L. Dinesen). Jeg tror, at naar den ærede Krigsminister vil i saa stærke Udtryk, som han gør det, hævde Kjøbenhavns Befæstnings Fortrinlighed, er det berettiget fra vor Side at gøre gældende over for den ærede Minister, at der er intet, der i den Grad har svækket baade Forsvarsviljen og Forsvarsevnen som Kjøbenhavns Befæstning og endnu mere den Maade, hvorpaa den er bleven gennemført, og jeg skal tilføje et endnu: den Maade, hvorpaa den ærede Krigsminister har forsvaret Kjøbenhavns Befæstning, og den Maade, hvorpaa han har agiteret for den. Den Ringægt for den civile Opfattelse af Forsvarsvæsenet, den Ringægt for den folkelige Deltagelse i Forsvarsvæsenet, som den ærede Krigsminister ved enhver Lejlighed her i Tinget saa vel som paa offentlige Møder lægger for Dagen, tror jeg har i en ganske usædvanlig Grad bidraget til at svække Forsvarsviljen hos det danske Folk. Jeg tror, at det vil blive en af de Bebrejdelser, som i lange Tider vil kunne rettes imod den nuværende højtærede Krigsminister. — Naar det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgtreds i Dag med saa stor Styrelse gjorde gældende, at Kjøbenhavns Befæstning stod der nu en Gang og vilde blive staaende, og at den vilde blive brugt i Krigstilsælde og blive forsvaret — det er jo kun det samme, som den ærede Krigsminister har sagt — tror jeg dog, at der er nogen Grund til fra vor Side at fremdrage et meget nærliggende Eksempel til Støtte for det modsatte. Jeg tror, at Dhr. militære have i Tiden, før 1864 med akkurat lige saa stærke Ord og lige saa stærk Betonning gjort gældende, at Dannevirke var nu befæstet og skulde befæstes yderligere, at Dannevirke skulde forsvares og holdes i Krigstilsælde, og da saa Krigen kom, og man satte en af vore dygtigste Generaler til at forsvare denne Stilling, saa var det første, denne General kom til Overbevisning om, da han kom ned i denne Stilling, at Stillingen

var umulig at forsvare, og at der intet var at gøre i denne Stilling, men at han maatte rømme den, uden Kamp, efterladende hele vort Materiel af Kanoner o. s. v., og det paa en Nærstid, hvor man udfatte Hæren for alle de Tab og alle de Uhelder, som det berømte Tilbagetog medførte. Jeg tror, at der er Grund til at minde de Herrer paa den anden Side om, at det nytter ikke, at de samtidigt med, at de sige, at vi føre store Ord i Munden, selv føre disse store Ord i Munden om Kjøbenhavns Befæstning, at den staar der nu en Gang, og at den vil blive forsvaret, thi jeg tror ganske vist, at det i høj Grad vil bero paa, om den Mand, man i sin Tid vil betro Fæstningens Forsvar, naar han kommer til at staa ikke over for en tænkt Fjende, men over for en virkelig, naar han ikke staar over for de Drømmerier, som Forsvarsvæmmene ynde at foregøgle sig, vil have Mod til at paatage sig Ansvaret for et Forsvar, end sige et Forsvar i 2—3 Maaneder. Jeg tror ikke derpaa, og jeg tror i alt Fald, at vi have et saadant Præcedens i, hvad der foregik ved Dannevirke, hvor de Meza saa hurtigt kom til den Anstuelse, at denne Stilling var uholdbar, at det er rigtigt at bruge lidt mere varssomme Ord fra de Herrer militæres Side.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgtreds (Wojfen). Jeg har allerede udtalt, at jeg deler den Grundopfattelse af vor Forsvarsordning, som han gjorde gældende i det første Foredrag, han holdt i denne Sag. Derimod fortaar jeg ikke den Slutning, han drog deraf. Naar det ærede Medlem efter at have udtalt, at han staar paa Forsvarskommissionens Plan af 1866, siger, at han vil benytte det foreliggende Forslag som Grundlag for en Forhandling, staar min Forstand lidt stille. Det er jo en Kendsgerning, hævdede saa vel af den højtærede Krigsminister som af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgtreds (C. Thomsen) og Frederiksborg Amts 3dje Valgtreds (L. Dinesen) og hvem der ellers har haft Ordet i denne Sag fra militær Side, at det forelagte Forslag hviler paa Kjøbenhavns Befæstning, at det er en helt anden Forsvarsplan, der ligger til Grund for det foreliggende Forslag. Det er mig derfor umuligt at se, hvorledes man kan benytte dette Forslag som Grundlag for en frugtbar Forhandling om vor Hærorde. Jeg ser ikke rettere, end at man derved vælfer Illusioner, som man bagefter vil komme til at sluffe, Illusioner, der meget let kunne føre til det, som jeg synes, at det ærede